

# יום ב', כ"ז בכסלו תשס"ג (2 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.  
אבא קובנר, 1978

היום, כ"ז בכסלו, נר **שלישי** (iii) לחנוכה; חנוכה שמח!!!

סיפור החנוכה, כפי שאומרים בתפילת "**על הניסים**", הנכללת בתפילת "**שמונה-עשרה**" ו"**ברכת המזון**" בימי חנוכה: "בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יוון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך. ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם. מסרת גיבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה. ואחר-כך באו בניך לדביר ביתך, ופינו את היכלך, וטיהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול."

~~~

דיני החנוכה [מתוך **לוח השנה לצה"ל**]:

- (3) חייל שלא הדליק מסיבה כלשהי נר-חנוכה בערכ הראשון, כשיבוא להדליק נרות חנוכה בערב השני יברך "שהחיינו", מאחר שלא בירכה בערב הראשון.
- (4) חייל ששכח, או נבצר ממנו, להדליק באחד מלילות החנוכה, וגם לא להשתתף בהדלקה שהדליקו אחרים, ידליק בלילה שלאחריו אותו מספר נרות שהכל מדליקים.
- (5) מי שלא היה ברשותו אלא נר אחד, ידליקנו ויצא ידי חובתו, גם אם אותו הלילה חייב היה להדליק יותר מנר אחד.
- (6) חייל נשוי, שבני ביתו מדליקים נרות חנוכה בבית, ומתכוונים להוציא גם אותו ידי חובתו, פטור מלהדליק נרות חנוכה ביחידה. ובכל-זאת, ראוי שישתתף בהדלקת הנרות המשותפת לכל חיילי היחידה. ("**ברוב עם הדרת המלך**").
- (7) חייל שאין ברשותו נרות חנוכה, וגם לא השתתף בהדלקת הנרות המשותפת של היחידה, כשהוא רואה נרות חנוכה דולקים, מברך "שעשה ניסים" (ובלילה הראשון מברך גם "שהחיינו"). ...

~~~

**מעשה הגבורה (?) של מצדה...**

אין לפנינו פרק של אמונות שנשמעו במחנה ישראל, אלא ריטוריקה גנובה בידי יוסיפוס מידי היוונים..."  
נניח נא לחוקרים, ההיסטוריונים וגם הארכיאולוגים, בשקלא וטריא שלהם על עצם המסופר בספרי יוספוס פלאוויוס. לפנינו חזרת ועולה שאלה אקטואלית יותר: "האם גיבורי-מצדה, כפי שאנו מתארים אותם "בנוסח הרשמי", שהיו נצורים ואבדו עצמם לדעת כדי לא ליפול בידי האויב – האם ראויים הם להיות מוצבים במקורות השראה, כערכים לאומיים שיש לחנוך מול אורם, כסמלי הזדהות לאומית? ודאי שהעמידה מול הצוק המדברי, המבצר המבוצר, המחופר והמשוחזר, הנושא עין אל ים המות, הלילה הדומם, האורות הנדלקים וכבים, הרוחות ההומות, כתובת-האש "שנית מצדה לא תיפול", קריאת פרק מנאום הגדול של אלעזר, הנשק ביד – כל אלה הם סממנים מופלאים להשפעה, ולא על צעירים בלבד. כך אורגים שתי וערב של מיתוס לאומי, ואולי גם של מיתוס דתי-לאומי. וצודקים העושים כן. ... {ההמשך, בע"ה, מחר} ["אתר ואתר" – ישראל ארליך]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

יום נעים וחנוכה שמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום ב', כ"ז בכסלו תשס"ג (2 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.  
אבא קובנר, 1978

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]  
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני  
יום נעים וחנוכה שמח, בציפיה לישועה!  
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל